

1882 č. 3435 (Gl. U. č. 8940), kdež výslovně se praví: »okolnost, že praenotat není více knihovním vlastníkem usedlosti, na které záznam vážne, spravení jeho nepřekáží«, z 10. dubna 1888 č. 4119 (Gl. U. č. 12.133), z 11. července 1888 č. 7779 (Gl. U. č. 12.256), z 28. listopadu 1888 č. 13.350 (Gl. U. č. 12.461), a z 25. října 1898 č. 14.374 (Gl. U. č. 349 n. ř.), kdež povoleno bylo spravení přes to, že ještě před praenotací zapsána byla poznámka zamýšleného a později též skutečného prodeje usedlosti. Téhož názoru, že záznam působí i oproti nástupci, byl nejv. soud. dvůr již i před vydáním knih. zákona (viz rozh. z 15. května 1861 č. 3079, Gl. U. 1324, z 30. prosince 1863 č. 9273, Gl. U. č. 1845 z 7. srpna 1866 č. 6645, Gl. U. č. 2570).

S tímto svým konstantním dosavadním stanoviskem nepřišel nejv. soud. dvůr v odpor ani rozhodnutím z 24. února 1875 č. 1859 (Gl. U. č. 5644), neboť v případě tom vydal praenotat vyjádření spravovací teprve po prodeji dotyčné usedlosti, praenotant však oproti nástupci záznamu neospravedlnil, ani lhůtu ku spravení si nezačoval.

4. S tímto nynějším odchylným názorem nejv. soudu nesrovnává se ani theorie. Viz *Dvořák-Bohuslav*, *Obecný zák. knihovní*, str. 38, pozn. 3. k § 21. a str. 97, pozn. 1. k § 41.

Krainz, *System des österr. allg. Privatrechtes*, IV. vyd. str. 653, pozn. 48. a 49.

Burckhard, *System des. österr. Privatrechtes*, III., str. 432.

Bartsch, *Das österr. allg. Grundbuchsgesetz*, III. vydání, str. 506.

Randa, *Právo vlastnické*, V. vyd., str. 203.

Exner, *Das österr. Hypothekenrecht*, str. 209.

J. B.

Exekuce na pohledávku alimentární. Do povolujícího usnesení není rekurs vhodným opravným prostředkem, nýbrž dlužno podati zrušovací návrh dle § 39. č. 2 ex. ř.

(Rozh. c. k. nejvyš. soudu z 12. dub. 1910, R III. 124/10.)

K žalobě Marie U. bylo rozsudkem zems. soudu v Brně žalobkyni oproti jejímu manželu Martinu M. přiřknuto výživné 25 K měsíčně a to i na výživu jejího 1 rok starého dítěte Josefa U.

Na toto výživné vedl Michal U. exekuci ku vymožení své pohledávky 100 K s přísl., kteráž jemu exekučním soudem zabavením a příkázáním ku vybrání byla povolena.

Na rekurs Marie U. zemský jakožto rekursní soud v odpor vzaté usnesení změnil a exekuční návrh Michala U. zamítnul

z d ů v o d ů,

že Josef U. je výdělkem neschopným a že i Marie U. části z měsíčních alimentů 25 K pro ni přebývající spotřebuje jakožto ošetřovatelka

dítěte, jež má vychovávat, takže i tuto částku považovati dlužno vlastně za část alimentů dítěte samého. Ostatně zemským soudem byla i tato přebývající část jakožto nutné výživné pro Marii U. samo uznáno, pročež platí jak ohledně dítěte, tak ohledně matky vylučovací důvod § 291. č. 2. ex. ř.

K odvolacímu rekursu Michala U. nejvyšší soud obnovil usnesení soudce prvního.

D ů v o d y:

Rekurs dlužnice zakládal se na novém přednesení, že její pohledávka, předmět exekuce tvořící, jest pohledávkou alimentů a tudíž dle § 291. č. 2. ex. ř. z exekuce vyňata, při čemž ani tvrzeno nebylo, že jest dlužnice k výdělků neschopnou a nucena žíti z těchto peněz na výživu. Nebyl tedy již v tomto směru recurs dostatečně odůvodněn. Nebyl však též o sobě vhodným prostředkem opravným proti usnesení exekuci povolujícímu. Máť recurs dle své podstaty za účel přezkoumání usnesení soudce prvního na podkladě stavu věci i spisů, jak stav ten měl před sebou soudce první. Vyššímu soudci nebylo však vůbec možno nové přednesení a jmenovitě v § 291. č. 2. exek. ř. normované předpoklady pro nepřipustnost navrhané exekuce bezpečně přezkoumati, ježto by toto bývalo možno toliko na základě zrušovacího návrhu ve smyslu § 39. č. 2. ex. ř. po slyšení stran a případně po provedení šetření, jež § 55. odst. 2. a 3. připouští.

Slušelo proto obnoviti usnesení soudce prvního, jež bylo jinak dle stávajícího exekučního návrhu ospravedlněno. J. B.

§§ 183. tr. z.; 822. obč. z. Vliv námítky obžalovaného ze správy (§ 922. obč. z.) při věcech koupenných s vyhradou vlastnictví pro prodávatele na přičítání zločinu zpronevěry.

(Rozh. c. k. nejv. zruš. soudu z 18. ledna 1910, Kr III. 205/9.)

C. k. nejvyšší zrušovací soud vyhověl v zasedání neveřejném zmateční stížnosti obžalovaného ihned potud, pokud potírá výrok odsuzující pro zločin zpronevěry dle § 183. tr. z., zrušil rozsudek ve výroku odsuzujícím obžalovaného pro zločin tento a ve výroku o trestu a odkázal věc v tomto rozsahu sbor. soudu I. inst., aby ji znova projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost jest potud opodstatněna, pokud odporuje výroku odsuzujícímu obžalovaného pro zločin zpronevěry, naznačený v § 183. tr. z. V ohledu tomto uplatňuje zmátek podle § 281. č. 9. lit. a) tr. ř., neprovádí jej však jak to zákon káže, pokud tvrdí, že